

reguleret opsparing, medens flertallet som nævnt kun har tilsluttet sig denne som en alternativ ordning. Regeringen har heller ikke fundet det rimeligt, at den, der opnår pristalsregulering af sin opsparing efter den foreslåede ordning, og som desuden . . . får skattemæssige begunstigelser, tillige ubeskåret skal have sin folkepension, men finder det på den anden side betænkeligt, at ydelse af et hvilket som helst eventuelt lille indekstillaæg skulle medføre et fuldstændigt bortfald af folkepension. Efter lovforslaget skal ydelse af et tilskud fra staten i forbindelse med pristalsregulering af en vis opsparing derfor medføre nedsættelse af folkepensionen med et beløb svarende til det tilskud, der ydes under opsparingsordningen. Folkepensionen vil dog højst kunne nedsættes med et beløb svarende til 35 pct. af den pristalsregulerede ydelse.“

Der var ikke i lovforslaget optaget bestemmelser om den skattemæssige behandling af indekskontrakter, da sådanne bestemmelser hørte hjemme i ligningsloven. Finansministeren omtalte nærmere den ordning, man havde påtænkt i så henseende, og udtalte videre:

„Bag kravet om et lovforslag som det fremsatte må man antage ligger ønsket om at fremme to formål: at give en begrænset værdisikring for opsparede midler og at stimulere den private opsparing. Det første af disse formål er for så vidt allerede imødekommet ved de foreslåede regler i folkeforsikringsloven om et mindstebeløb til alle, idet der jo herved ydes et beløb, som med hensyn til størrelse og pristalsregulering stort set giver den konjunktursikring, som tilstræbes i den af venstre og det konservative folkeparti fremlagte skitse. Det forekommer mig, at man altfor ofte i diskussionen om mindstebeløbets berettigelse har glemt dette vigtige motiv til dets gennemførelse. Hvad angår det andet formål — at opmuntre til øget opsparing — er det vel tvivlsomt, om pristalsreguleringen vil få den ønskede virkning. Derimod er det nok sandsynligt, at den skattelempelse, som det er tanken at knytte til ordningen, vil virke opsparingsfremmende.

Der synes derfor i den foreliggende situation at være to muligheder for en logisk sammenhængende lovgivning, som kunne fortjene nærmere overvejelse. Den ene mulighed går ud på at gennemføre lovforslaget om pristalsreguleret alderdomsforsikring og aldersopsparing omtrent i den foreslåede form mod til gengæld at opgive bestemmelsen i folkeforsikringsloven om folkepensionens mindstebeløb. Gennemføres en sådan foranstaltning, bliver fordelene ved pristalsreguleringen mere åbenbar. Det vil dog også her være således, at personer med visse mellemindtægter må give afkald på folkepension svarende til 60—96 pct. af den pristalsregulerede ydelse, bortset fra indekstillaægget. Dette er en følge af de almindelige fradragregler. Efter at der ved anden behandling af folkepensionslovforslaget er opnået almindelig tilslutning til at yde et mindstebeløb, må denne mulighed opgives.

Den anden mulighed er at erstatte det foreliggende lovforslag med regler, der udelukkende tager sigte på at opmuntre langtids-